

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVÉLŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt. Vidékre 5 frt. 50 kr.

Fél .. 2 .. 50 kr. .. 2 .. 75 ..

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petitsor 6 kr. Nyilttéri három hasábos petitsor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

A pancsova-kubini ármentesítő társulat belügyeiről.

Lapunk mult előtti számában jeleztük röviden a czimbeli társulat kebelében a társulati választmány feloszlatása s teljhatalmu kormánybiztos alá rendelése folytán beállott fordulatot s kifejeztük teljes bizalmunkat az új vezetés lelkiismeretessége és erélye iránt. Ép ezért nem is bolygattuk volna a társulat régebbi ügyeit, ha azokat maga a társulati választmány egy tagja, Ring Ede sztáresovai jegyző, föl nem hányja a „Pester Lloyd“ f. é. aug. 5-i számának nyilttéri rovatában, védelmébe fogván a társulat volt elnökét és igazgatóját, hangoztatván a töltésépítő vállalkozóval kötött szerződések és megállapodások áldásait s megtámadván Christian Antalt, városunk polgármesterét, a társ. választmány volt alelnökét és választmányi elvtársait, mint a kik kicsinyes gáncoskodás a választmányt áldásos működéseiben oly igen igen zavargatták.

Bizonyára a társulat volt alelnöke is megnyugodva az ügyek kedvezőbb fordulatában nem veti fel a régi bajokat, ha egyenesen meg nem támadtatik. Így e támadásokra kimerítő tárgyilagossá válassz küldött be hozzánk, a melynek sajnosan bár, de a megtámadott fél eddig érintetlen jellemessége iránt köteles tekintetből szívesen adunk helyet.

Nem reflectálva Ring E. úr felszólalásának indokaira, sem arra a körülményre, hogy ugyan ő a helyi „Banater Post“ 1883. márcz 15-ik számának nyiltterében

mostani álláspontjával egészen ellentétben egetverő indignációval fordult volt a gátvédelem líszonyu költségei „a százezer forintok elhajgálása“ ellen, közöljük Christian A. úrnak a Ring ur által ellene emelt vádakra adott válaszát, a mint következik:

„Ring E. úr azt állítja, hogy én Pancsova városa többi képviselőivel együtt, a kik a társulati választmányban működtünk, tisztemet gáncoskodásokkal, és kicsinyes, ellenségeskedő esipkedésekkel kezdtem meg és a társulat elnöke és igazgatója ellen már kezdettől kanapéharcot indítottam volna. Emez állítása bebizonyítására felhozza R. úr, hogy Pancsova városa képviselői az 1883. év jul. hó 18-án tartott értekezleten, valamint elébb is, a következő kicsinyes panaszokkal léptünk fel:

1. Hogy az elnök 1882 őszén, miután csak az imént körülbelül 300000 frtnyi költséggel gátművek emeltettek, megkezdte a vízvédelem munkáját, a nélkül, hogy a társulatot megkérdezte volna. 2. Hogy a vízvédelem költségei nagyon magasak. 3. Hogy a vízvédelmet feleslegesen vémmi, s akkor a parforce munka is elesik. 4. Hogy a társulati igazgató nem tanusított kellő szakértelmet. 5. Végül, hogy nem tétettek a kellő óvintézkedések, a melyek folytán vízar esetére a védelem olcsóbban lett volna eszközölhető.

R. úr maga is elismeri, hogy közgyűlés nem lett egybehívva, se a védelmi munka felől megkérdezve, de teljesen légből kapott az az állítás, hogy az elnök a választmány együttes megállapodása folytán járt el ez irányban.

Mondd, párod úgy-e elszakadt,

Csak szellő volt, a mit fogadt?

Nem költ ily bűös hangokat,

Csak mély szerelmi bánat.

Dalodban vérző szív zokog,

Kétségbeesett, fájó jajok —

Hadd el, madár, szívem sajog,

Meg is hasadna, szájad!

Wigand János.

A „jó falusiak“ Budapesten.

Lehetséges, hogy önök minden nagyobb fejtörés nélkül meg tudnák oldani azt az előttem hihetetlenül összehozott dilemmát, hogy mért tart a vidék évről-évre szigorú következetességgel bucsujárót a fővárosban augusztusban, és az esztendő nem egy más hónapjában.

Most, mikor az unalom, egyhanguság, elhagyatottság, hőség, por, hétköznapi zajgás, üzleti láma s az élet más egyéb kellemetességei elértek tetőpontjukat.

Mikor a közélet, a politika Tartuffejei, tudjisten melyik világrészben pihennek: mikor sem a magas körök botrányai, se a publicistika koriphaeusai által jelenetezett korszerű heceek s utcai skandalumok nem rezzentik fel? a fővárost zibbadt tetszhalálából; mikor se egy körömmi látni való, széles e nagy városban!

S mennyi csalódásnak, szekaturának, kényelmetlenségnek vannak kitéve: mennyi rozsz be-

*) Ohó, most ugyancsak rezzentik! Szerk.

Miután tehát az első panasz igazolt, R. úrnak a város képviselői ellen emelt vádja annyival kevésbbé indokolt, mivel a vízvédelem céljára a társulat előirányzatában semmi gondoskodás nem történt s a védelmi munkálat megkezdett, a nélkül, hogy a vállalkozóval a költségekre nézve előleges meg egyezés jött volna létre.

Ily szabályellenességek gáncsolása, az alapszabályok megtartásának követelése, a rend fönntartása s a társulat érdekeinek megóvása tekintetéből egyenes kötelesség volt, s kötelesség mulasztás lett volna a megtörtéteket megjegyzés nélkül hagyni.

Tény továbbá, hogy a gátvédelem költségei túlkövetelők, hiszen épen ama körülmény folytán lett legilletékesebb helyről kormánybiztos kinevezve, mivel a vállalkozóval a vízvédelmi költségek tekintetében létrehozott egység a társulatra nézve hátrányosnak találtatott.

A városi képviselőknek ezen igyekezete, hogy a társulati pénztár a számolások felülvizsgálata nyomán lehetőleg megkíméltesék, bizonyára nem kicsinyes gáncoskodás.

A 3. helyen említett s állítólag a város képviselői részéről emelt panasz, ráfogás; nem igaz továbbá, mintha mi azon nézetben lettünk volna, hogy a gátművelet beszüntetessék, illetve, hogy a gát az árvíz esélyeinek tétessék ki.

A társulati igazgató szakavatottságáról véleményt mondani nemcsak jogom volt, hanem kötelességem is, a melynek érvényesítésében tisztán a társulat érdeke vezérelt.

nyomást, mennyi gyűlölséget visznek magukkal a fővárosból.

A főváros népe roppantul a nyakukra nőtt.

Augusztust elnevezték a falusiak bucsujáró évadjának; nagyvilágiacs kicsinylés, sőt otromba gúny fogadja őket úton-útfélen, bár a duzzadt vidéki „piros bugyellaris“ előtt porban esuszó kezcsokoló pharizeuskodásig degradálódik a gúny, pöffeszkedés és kicsinylés.

A főváros összes kétes existenciája, obscurus népe, kik, hogy miből élnek, azt hamarjában sem én, sem ők nem tudnák megmondani. Itzelmeik céljaul tekintik a jámbor vidékeit, kiket mohó vágygyal várnak már a vasutállomásnál, sőt arra sem mernék esküt tenni, hogy nem mennek-e elbök egy állomással.

Vágnak is aztán a szerencsétlen idegen tárczáján akkora réseket, hogy ezer a szerenese, ha a felhozott idej termés ára ki nem pottyán belőle az utolsó tízes bankóig. Felhasználják és kizsákmányolják a vidéki tudatlanságát, együgyűségét, tapasztalatlanságát, tulbizalmát; tolakodó szemtelenségük, hízélgésük, taktikájuk, a szédelgés ezerszálú s körmönfont rafineriája előtt nincsen mekkvés.

Sokan vonnak tanulságot a keserves leczkéből, sokan nem, s újra csak bele mennek a csapdába.

Ez a főváros jóhírelét annyira kompromittáló évad épen ez idétt van virágjában. Utcák, köz-helyek csak úgy nyüzsgenek a vidékiektől.

S nem hogy fogynának, de napról-napra többen vannak.

A ki nem hiszi, ne resteljen kifáradni velem a löfeju vasuton valamelyik indóházhoz; merem igérni, hogy fölöttébb érdekes és komikus jelenet tanuja leend.

Szépirodalmi csarnok.

A mézes hetekben.

Férjem, édes, hát felkelt, —

Kukuriku jó reggelt!

Hova tette a kedvét?

Meg se esékolt máma még.

Eszem a szád kedvesem —

Hisz' egyre csak azt teszem:

Hanem hamis a lelked,

Úntalan elfelejtéd.

Udvardi Sándor.

Egy csalogányhoz.

(Burns.)

Oh várj, dalolj még csalogány,

Maradj az ág rezgő bogán.

Bűvös dalod bús dallamán

Ugy éled súlyos elmém!

Még egyszer azt a bánatot!

Bár eltanulhatnám azt most:

Rózsámmak szívét, a fagyost,

Hogy vele megkérlelném!

A ki ellenkezőt állít, a nélkül, hogy bizonyítana, hazudik.

Az a körülmény, hogy nem tettek meg a kellő előintézkedések, melyek az árvíz esetén szükségelt volna munkálatok költségeit olcsóbbra szabták volna, a f. é. jul. 18-értekezleten világosan bizonyult, mely alkalommal a város képviselői által több ízben megrótt, de a társulati választmány által, sajnos, tekintetbe nem vett szabálytalanságok és rendellenességek nyilvánvalóan bizonyították, még pedig: hogy a vállalkozó a vízvédelem megkezdésekor a gátművelettel vagy 40 százalékkal visszamaradt volt, hogy a vállalkozónak legalább 20 perccel több fizettetett ki, mint a megnyitása maga érdembe hozott volt, hogy továbbá az anyaggyűjtésnek az én indítványomra fogantatott utámmérésénél 8¹/₁₀ perzentnyi különbségconstatálta, hogy a vállalkozóval kötött egyesség nem a közgyűlés határozatának értelmében lett fogalmazva s hogy ez a lapsus calamitatis, mely a társulatot jelentékeny túlkiadások veszélyének tette ki, csak a Bachmann Antal úr erélye folytán lett helyreigazítva, s hogy végül a mélyebben fekvő s leginkább fenyegetett gátvonalakon az árvíz veszedelem beálltakor a töltés befejezetlen állapotban volt s az ilyen befejezetlen vonalak védelmére már kész töltésvonalak lebontattak.

Bátran állíthatom eme rendtelenségekkel szemben tanúsított s Ring úr által gáncoskodásnak, kanapéharcnak nevezett magatartásunkat bárki ítélete elé, a mint hogy a kinevezett kormánybiztos úr a többször említett értekezleten Pancsova város képviselőinek megrovásait teljesen igazolta is, határozottan elítélvén a tapasztalt rendtelenségeket s egyszerűen kijelentvén, hogy azon rövid idő alatt, melyben a társulati igazgatóval hivatalos érintkezése volt, sajnosan újabb helytelenségeket kénytelen konstatálni.

Ezzel egyszersmind elesik az a vád is, hogy csak én és hozzám közelálló személyek emeltek panaszokat, sőt szívesen constatálom, hogy egyes községek képviselői is nem egyszerűen elégedetlenségüknek kifejezést a tapasztalt mulasztásokkal szemben.

Mindez azt hiszem eléggé megvilágítja R. úrnak azt a vádját is, hogy mi Pancsova városa képviselői nem feleltünk meg azon várakozásoknak, a melyeket hozzánk kötöttek. Hivatkozom a választmányi és közgyűlési jegyzőkönyvekre, melyekből kitűnik, hogy csaknem kizárólag mi tettünk indítványokat, s mindenkéftől mi törekedtünk a törvényszabta rend föntartására s a társulat anyagi

érdekeinek megóvására. S ha ezáltal el is veszítettük egyesek rokonszenvét, megnyugtató bennünket a kötelesség teljesítés tudata s én nem kétlem, hogy az érdekeltek józan értelmé elismeri, hogy erszényök még sokkal inkább szenvedett volna, ha Pancsova városa képviselőiben a függetlenség mellett nincs meg a kellő akarat és bátorság szembe szállni, hogy R. úr mondja „mit dem Herumwerfen von hunderttausenden von Gulden,“ s a fent felsorolt és, fájdalom, csak kései tudomásunkra jutott s a vállalkozó követeleseiivel szemben elkövetett hibák dacára elérni legalább azt az eredményt, hogy a vállalkozónak eredetileg 800000 frtra feleségült követelése 470000 frtra szállítottak le.

Miután a társulat ügyei most megnyugtató stadiumban folynak, nem tartom érdemes dolognak szellőztetni, mennyiben felelt meg s mennyiben nem Ring úr az ő képviselői követelesei; ő eleve tudta hogy 90 nap nem elegendő a gát felépítéséhez, mégis nem emelte fel szavát a határidőnek 90 napra való szorítása ellen; megbíztuk, vizsgálja át a vállalkozó számadásait s terjessze fel áttanulmányozás végett a választmánynak, R. úr most is vizsgálja még.

Magam részéről még csak a rovásomra hangoztatott abbeli felelősséget kell vizsatasitanom, hogy a védelmi munkálatok közgyűlési határozat nélkül kezdettek meg. A védelmi munkálatok 3. 5 meter vízállásnál 1882. okt. 22-étől számítottak, rám pedig csak 1883. jan. havában bízott a társulati ügyek vezetése, a mely ideig a társulat elnöke részint innen, részint Szegedről az ügyeket személyesen vezette, a társulati igazgató Petrikóvics pedig még 1882. okt. 15-én 3. 33 m. magas vízállás mellett a legmegnyugtatóbb jelentést tette a társulati választmánynak, különösen hangsúlyozván, hogy a legveszedelmesebb helyek az egész vonalon már annyira emeltek, hogy azok még 1 meternyi vízáradást is elbírnak; a társ. igazgató még később nekem személyesen is a legmegnyugtatóbb szóbeli felvilágosítást adta; sőt ugyanazévi nov. 22-én az elnöknek ezt a jelentést adta: „az egész töltés vonalon a munka a rossz idő dacára szépen előre halad.“

Hogy ily körülmények közt aztán közgyűlést nem híttam össze okt. 22-ére, a mely napon a védelmi munkálatok megkezdődtek, felelősségem annyival kevésbé terhelt, miután azon hó 22-éig ugyanazon hó 15-i vál. ülésétől a vízállás csak 0. 17 meterrel emelkedett, míg én a társ. igazgató fenti jelentése folytán a víznek egész 1 meterig való

táblis, omnibuszkoesis, fináncz, hotel ügynök, gyümölcsös kofa, újságáruló gyerek, szállásadó, rüplökerekedő, kupecz, szenzáls meg egy esomó előszámlálatlan qualificatiójú egyén. Szétkapdosás a hűledező, tévőázó idegent, felsőruháját, máhált tiz felé viszik, fiakerbe benyomják, onnét a komfortáblis merész rohammal kiemeli s a saját alkotmányába tolja, ignorálva replikát, ostornyelet.

Az átkozódó „nagyságos“ urral a fiaker robbog el; a kétségbeesett mamát beszorították az omnibuszba, a gyereket pedig a jó ég a megmondhatója, hogy minő alkotmányon szállítják a városba.

A rendőrség ugyan megizzad, míg ezt a sok széthordott embert, meg esomagot összeterele!

Míg az utasok tramwayen, omnibuson befelé haladnak a városba bő alkalom nyílik a „vidéki fogás“ processusának megejtésére. A hotel-ügynökök egymás hájába kapva harezolnak az utasok „jól felfogott érdekei“ mellett. A esodadoktor eiceroi eloquentiával fejtegeti szakálnövesztő pomádéját, köszvény, tyukszem pasztáját, Ravisante, Rix, s egyéb „egyedüli valódi“ szépitő szereit, s akár rögtön vállalkozik a hibás fog plombirozására.

Az élelmes szenzáls, busás provisio mellett előre megköti a kontraktust a vásárlandó ruhára, ékszerre, butorra, szövetre, a börze ágens briliáns geschäftet csinál promesseivel, miknek többek közt az a jó tulajdonságuk is van, hogy lehetett volna velük nyerni 100000 florint, Baares Geld — ma egy esztendeje, amikor t. i. még nem jártak le.

S a cicerónának — a „vidéki fogók“ — legkiválóbb és legveszedelmesebb a'akjának — beszéde pedig úgy foly, mint a esepgetett nád-méz: annyi esodadogot tud beszélni a főváros rejtelmeiből, hogy az elbájolt vidéki szédül bele s erővel fogja meg a cicerone urat, ki szíves készséggel, s hihetetlen önzetlenséggel vállalkozik mindennemű szolgálata.

arádását nyugodtan bevárhattam. Ha tehát maga a társ. igazgató s egyszersmind vezér-mérnök a rendes munkanapokat a szerződés értelmében 1882 okt. 31-én is folyton számította, és még egy hóval később ama naptól kezdve, a mely nap más szakértők által hónapok multával a vízvédelmi munkák kezdőnapjául megállapított, veszélyt nem látott, nyilvánvaló, hogy nem érhet alapos szemrehányás, hogy a vízveszélyt jobban fel nem is mertem, mint a társulat igazgató szakembere.

Hogy a szerződésben csak 90 munkanap köttetett ki, abba a társulati elnöknek s az általa kitűnt szakembernek dícsért társ. igazgatónak erre vonatkozó megnyugtatósa folytán bizvást belegeyezhettem. És csak ugyan az 1882 évi tavaszi és nyári vízállás a mellett bizonyít, hogy viszonyaink közt ennyi határidő igazolt, azaz 90 munkanap lefolyhatik a nélkül, hogy árvíz legyen s árvíz védelmi költségek szükségé felmerüljön. S én azt állítom, hogy ezen költségek a mult őszre se válnak szükségessé, ha a vállalkozó hosszabb időn át nem 2000-majd 3000 és csak rövid időn át 4000 munkással felérő erővel dolgozik, hanem ha elvállalt követeleseihez képest megfelelő munkaerőt, vagyis a társ. igazgató számítása szerint, legalább 5500 embert foglalkoztat. Ha a vállalkozó okt. 22-ig, a védelmi munkálatok megkezdéseig csak 4000 emberrel dolgoztat is, 1 millió 386 köbméter földmunkát végezhetett volna, ő pedig ez idő alatt csak 886000 köbmétert végeztet, a mely nem csekély különbség eredményezte a nagyobb mérvű vízvédelmet s annak rengeteg költségeit.

A mi az ily gyanus észleltat felszólalásoknak az ügyre magára való hatását illeti, arra nézve nyugodt vagyok. Az ügyek új vezetőjéről meggyőződtem, hogy komolyan és szorosán tények alapján ítélt, s nem hallgat pusztá szóbeszédre.

A „Budapesti Hírlap“ körülbelül egy hét előtti számában szintén jelent meg egy a telepítés lefolyt ügyeire vonatkozó s z e g e d i tudósítás. A mit a p a n c s o v a k u b i n i á r m e n t e s i t ő társulat dolgairól mond, arra nézve válaszul szolgál mai első cikkünk. Egyebekre nézve komolyan kérjük a „Budapesti Hírlapot“, ne vegyen fel mindenféle m o c s á r i kuruttyolást. Hogy a helyi „Banater Post“ a nevezett, nagyrésztben igen otromba cikket minden megjegyzés nélkül átvette, csak olyan okokból magyarázható meg, a melyek eme egészen m á s h i v a t á s r a k ö t e l e z e t t lapra igen k ü l l ö n ö s világot vetnek.

S a szegény idegen e pillanattól kezdve el van veszve.

A cicerone hálójából bajosabb kiszabadulni, mint a leghevesebb polyp szívókarjai közül. Nem tágit egy pillanatra sem, a míg az áldozat tárczájában egy árva forintot érez. Me jelenésével imponál ellenállhatatlan, elegantiájával káprázat, beszéde finom, viselete kifogástalan, mint akármely fashionable emberé, tapasztaltsága, műveltsége, udvariassága utólréhetlen, s mindezen kitűnt tulajdonai fölé betetőzésül — kötni való gazember. Arez és emberismerete ritkán esalja meg. Villámgyorsan ki tudja szemelni a tömeg közül emberét, s a megismerkedésnek százezer neme van, miket az iparlovag cicerone mesterien tud alkalmazni.

Legtöbb esetben abba a megyébe való, hová az utazó, — sőt távoli rokon is. „Urambátyám“ szívesen ráhagyja és mód felett örül, hogy olyan hamar ismerősre vagy rokonra akadt ebben a rengeteg városban.

Aztán felületes urambátyámat, kedves élete párját, a „drága nagysám“-ot, Málka nagysádot, (a kinek rózsás arca még pirosabb lenne, ha lehetne, mikor az elegans gavallér helyet foglal mellette) „saját fogatjába,“ — unnumerirt fiakker, — s szélvészékként rohannak a „Hotel Golkondah“-ba, a hol ő is garçonlakást tart.

Mikorára a hotel elé érkeznek, urambátyám szentül meg van győződve, hogy X. ur „talpig böcsületes embér és igaz hazafi“; a „nagysám“ meg Kártigánban se hallott ilyen fáján és nobli gavallérról, Málka k. a. pedig azon ideális szerelmi hős megtestesülését látja benne, a kiről Dalabáj Aladár 38 kötetes regényéből olvasott, még a neveldeben a gouvernante felügyelete mellett.

A hotelben már egész feeskétfarkas pincéz falka várja ő nagyságaikat. Soha ilyen vendég-szerető népet!

A locomotivok zakatolva, dübörögve, forró gőzt fújva, neki vadult fergetegként robnak be a pályaudvarba. Átható fűtők túlsikoltja az összeverődött hangszívajt; mintha örülnének, hogy megszabadultak wagon-schleppjüktől. A kocsijátók kinyílnak. Hont, Nógrád, Borsod, Heves népe, idegenkedve, utól elcsigázva lép a peronra, s kifejldik az a sajátzerű jelenet, mit csak nagyvárosok pályaudvarán láthatni.

Utasok, vasúti személyzet kiabálnak egymás után, rohamak máhák után; egymástól elszakadt családtagok, utitársak tehetetlen soppakodása, zür-zavar, tévőázás, süketítő lármá, bódulttá tevő összevisszaság, ideges kapkodás, gőzgépek zakatolása, dübörgése, tompa nyomott hangszívajt, mit a város felől hoz a fáradt szellő. — ez a pályaudvar physiognómiája, mely fölött alkonyi sötétbe borult idegen égbolt terül el.

Mitevők legyenek e messzi tájakról jött vadonidegenek ebben a zür-zavaros sokadalomban?

S még kétségbeesni sines idejök: újra vonat robbog be a pályaudvarra, s a chaos most már még örültebb lesz, újabb anyagot ont a zsufolásig teleltött wagonok belseje.

S ha lassanként esillapodott az áradat, az utasok egymás hátán tolakodva, egymást letiporva, hadiesztő képpel vivnak ostromot a peronról kivezető ajtó elött, s mikor, mint egy hét hetes verekedés után, derangirozva kijutnak a szabadba, mikor megkönnyebbülten fohászokodnak föl, akkor estek még csak eselerből a — vederbe!

Mint éhes farkas a prédát, úgy lesi a jámbor utazót vendéglátó Budapest élelmes népe, s ettől kezdve megindul a hajszá „vidéki“ fogni mindenáron.

A jelszó ki van adva. Adáz áradatként rohan nekik egyszerre egy légio minden végletre elhatározott hordár, szitkozódó fiakkeros, konfor-

Heti szemle.

Csupa lázadás ennek a legverőfényesebb és legnyájasabb augusztusnak az elején. Az áruló Careyt „a koronatanut” meggyilkolják az ir-lázadók. Spanyolországban a monarchának lázadó hadtestek tagadják meg az engedelmességet és „köztársaságot” kiáltanak jelszavoként. Triestben újfentpetárda robban fel, a cseh ostromi bányákban a bányamunkások úrad ellen lázonganak. Tisza Kálmán ellen is az ő „Rómája,” megbuktatván őt a tisztantuli ref. egyházkerület főgondnok tisztének betöltésénél, és — ha le végére hagyjuk is, nem hallgatja a felkiáltás — a mi Anzelmeink Pozsonyban és a mi szép fővárosunkban „hunczut a sidó,” kiáltásokkal szörnyen gyakorolják emberbaráti indulatjokat a zsidó boltokon. Ez bizony szégyen ránk nézve, de hát azok a külföldi begyalogolt „handwerksburschok” egy kis iparoskultúrával igen sok nyelvtelenséget, piszkos szellemet, mint épen az antisemitizmust, is hoztak magokkal és közzénk. Persze ennek is a Móríczi fia az oka, mert hát látni akarták. Az elveszett fia most megtért, apja kezén jár a világban, a ki különben megbocsátott fiának, legott a kiszabadulásakor így szólva hozzá: Gyere fiaes-kám, hisz te nem vagy hibás, hanem a te boldond apád, avval a boldond beszéddel csinálta a bajt! A miben persze igen sok igazság is van és egy kicsit esorbíthatja Schweiger Mártonnak, a magyarhoni hitközségekhez intézett körlevélben kifejezett dícsérvését, hogy a zsidók a tisztaeszlari pör ideje alatt nagyon tapintatos-an viselték magokat.

Ha a fővárosra az utcai esőesélék zavargása egy kis piszkot is vet az emberbaráti szeretet aranyugaraít vet rá az a nagymérvű mozgalom az írók közt a mely „Budapest-Ishia” ezimen egyszerű ünnepélyt készül rendezni az „Ishiaiaiak” javára. Bizony jó volna ezeknek a szerencsétleneknek az az öt millió forint, melylyel a főtisztelendő Bernard kanonok Amerikába szökött volt. Ő szentatyaságán bizony-bizony nem fogott a vallás erkölcsi nevelés, a a melynek fontosságát közoktatásügyünkben mostanában nagyon hangoztatják, egyebek közt az idei budapesti orsz. tanítógyűlés is, a mely most foly és esendesebb, tisztesebb hangulatban mint az ezelőtti években.

—d.

HELYI HIREK.

* **Hergloz Antal** úr, törvényszékünk távollévő elnöke, eddig az ostendei fűrdőben időzött, most Londonba tett kirándulást.

* **Tallán Béla,** Torontálmegyénk alispánja

Szinte ölben viszik fel az emeletre őket, díszes salonba, honnét „remek kilátás nyílik a fejedelmi Dunára, a királyi palotára stb.”, s minden isteni élvezetek csak hitvány 3—4 forinttal rugtatják fel a napi kiadást!

Nehogy valaki zsarolással vádolja a hotelert. E többlettéle a cicerone urnak jár ki provisió fejében.

S az ellátás, kiszolgálás milyen nagyszerű! A vasora lucullusi. S a fizetéssel sem kell örökösen aprólékoskodni.

— Rá méltóztatnak émi nagyságtok, az elutazáskor, mondja az előzékeny pinczér, léhrét görnyedve az alázatosságtól.

Szószaporítás elkerülése végett megjegyzem, hogy X. ur örökösen velük élkezik, s hogy kintnő, sőt esodálatos étvágya van.

Más naptól kezdve aztán elkezdődik az ünnepélyek, mulatságok, élvezetek végtelen és bódító sora.

Délelőtt középületek s a város megtekintése, kintnő villás reggelivel összekötve. X. ur parancsol mint a vicispány, urambátyám fizet mint a köles. Mindenütt „rénomirt” helyen járnak.

S milyen isteni társalgó a „cicerone” ur! Hogy ismer mindenkit e nagy városban, mennyi pikáns apróságokat beszél el nagyjainkról, kikkel intim összeköttetésben van!

Kirándulások szigetre, zugligetbe, városligetbe; este színház, café-chantant, Orpheum, Blumenthal, hol a „vidékiek tiszteletére”. — így hirdetik az öles falragaszok, — naponként „Ball a la Mobile-t, „Canean parisiennet” — rendez a közkedveltségű Dluhy táncmester ur.

Urambátyám fáradt is meg sokallja is, de hiába.

Olyan az asszony, mint a tapló, ha tizet fogott nem enged, a míg végig nem ég!

véres párbajt vívott a minapokban Mehádián Radulovic J. huszárhadnagyval, a ki városunk körében szintén ismeretes. A derék alispán ur nem volt szerencsés: fején több kardvágást kapott. Mindazáltal — a mint örvedetesen hirtik — már gyógyulófélben van.

* **Dr. Szalay József** az orsz. levéltár tisztviselője s jó nevű fiatal történetíró, nagyobb tanulmányi utat tesz a délvídeken s ez alkalommal az e heti pénteken városunkban is megfordult.

* **A pancsovai sorozó bizottság** felosztatása a felértemplomi hadkiegészítő parancsnokság által a temesvári területi parancsnokság útján a miniszterium előtt javaslatot ugyan, de a miniszterium által véleményezés végett leadott a városi fűvácshoz.

* **Véres verekedés** folyt t. h. 4 én éjjel az „Eisenbahn” közelében eszmadialeányek közt. Hiába, megszokták, dikiesüket a bőr hátán jártatni s ez alkalommal is egy Kresadinaez nevű öszszelvízra késelték. Szegényt félholtan a kórházba vitték, hol most gyógyul fel. A tetteseket elfogták.

* **Német színház.** Ez a Dubatársulat egész kedélyessé teszi a pancsovai német polgárság nyári alkonyait. Nagy kedélyességgel játszanak, a közönség kedélyes pohár és pohárszó mellett hallgatja, néha zavarja is, játék végén színész és polgár össze ül, összevegyül, sőt táncra perdül; mitöbb egyik e heti előadásra a „Tanz-Kränzchen” előre lett hirdetve. Aug. 4-én „Aveilli Ferdinánd” ez. rémdrámát adtak, Tewele játszotta a ezimbéli rablólós. Vasárnap, aug. 5-én „Város és vidék” ez. népsziműt, 7-én „H. Katalin”-t, a melyben persze Dubán é remekelt, meg Tewele és Néher urak. Szerdán a fidelis „Localsängerin” Schönbefeld k. a. javára a „Chonchon” ez. vandeville-t szép közönség előtt: előadás után reggelig tartó táncz, dárídó. Csütörtök a „Familié Schneek”-et.

* **Jövő esütörtök,** aug. 16-án, Neuhauser J. jellemzős rendez magának érdekes jutalomjátékot „Über Land und Meer” ezimen, a melyben 12 helybeli kisasszony is közreműködik, a végén érdekes fűzért ánczot produkálva. Lesz még két Rebus feladvány is, a beneficians által combinálva, egyik jutalommal fog járni.

* **Az öszerárúk** piacunk s legelőnkébb utcáink keretén nem éktelenkednek már. A városi közegészségügyi bizottság a legszigorubbant eltiltotta a handlé árúk kiaggatását.

* **A talján lányok** a selyemfőnöbän elzárt, majdnem zárdái életet élnék s kereszket vettek, ha magyarhoni legény közelükbe jó. A minapában mégis közéjük lopta magát egy pisztolyos — piros kor, s egyármak úgy elbolondította a fejét, hogy bacehansí lelkesedéssel énekeltek a „kőrösi lányt” örvedetes meglepetésére a derék direktor urnak, a ki a magyar élet minden nyilvánulásaival élénken sympatiroz.

* **Tanulók** vétetnek fel teljes ellátásra, lapunk hirdetési rovatában foglalt ajánlat értelmében, a melyre különösen is felhívjuk a vidéki szülők figyelmét.

* **Jár kora hús alkony,** nyármezbe uram ne hivalgjon: Fal közé bekerülj: már ki a kertbe ne állj!

Nagy-kikindán is állít fel az állam a város segítségével állami felsőbb leányiskolát. Egyelőre három állomás rendszeresítése tervezetik:

Aztán elkezdődik a bevásárlás, s a cicerone ur arany napja.

Úgy arat, mint jó esztendőben a gazdaember.

Sorba viszi a boulevardok üzleteibe őket, hol a szédelgés, szemtelen rablás non plus ultráját éri el.

Hitvány, selejtes, zsbivásári portékát mesés áron tukmálnak urambátyámék nyakába: „kintnő” árukat meg hallatlan potya áron vesztegetnek el.

Ilyenkor a cicerone ur arca a hőmérő, a mely szerint esigazza fel a kereskedő az árukat. A „rebaeh” ötven százalékja az övé.

Órát, ékszert vásárlanak, miknek jószágáért 30 éves jótállást vállal az ékszerész. Az óra jár egy félesztendőig, brocheról, gyűrűről még hamarabb lekopik az arany. A ciceronenak innét is a része.

Egy szép reggel csak elmarad a cicerone ur. Igaz, hogy urambátyám tárczájában is csak knapp 10 forint maradt.

Se baj na! Adott a mult este ötven forintot kölcsön X. urnak, majd visszaadja ő.

De X. urnak esze ágába simes már a hotel felé vetődni. Urambátyám gyanu támad. Előhívja a pinczért.

— Nem kerestt ma X. ur!

— Ő nagysága a tegnap éjjéli vonattal elutazott! — Válaszolja a pinczér, kiállhatlan szemtelen arcezzal.

Hogy megváltozott ez a laposra fésült gany-méd!

— Elutazott? ... Hm. Azt a ...! Urambátyám úgy bevágja a szárnyas ajtót, hogy úgy szól mint egy főkapágyu.

Semmi kétség többé. Be kell látniok esütös rászédeltésüket.

egy igazgatónői 900 és két tanítónői 7-700 frt. évi fizetéssel. — Az ottani gymn. épület átalakítása ügyében az árlejítés f. e. aug. 9-én ejtetett meg. A foganatosítandó munkálatok költsége 13.532 frt. 16 krra irányoztatott elő.

Gerófy Andor szintársulata, mely nem rég N. Kikindán tartózkodott, aztán Törökbeesen játszott nagyobb közönség előtt, f. h. 7-étől kezdve N. Beeskereken tart előadásokat a most épülő tágas nyári szinkörben.

* **Helyi hajóközlekedés** Pancsova-Belgrád és Zimony közt:

Délelőtt.	
Pancsováról indul	7 és 10 órakor.
Zimonyból	8 és 12 "
Délután.	
Pancsováról indul	4 órakor
Zimonyból	6 "

A közönség köréből.

I.

T. Szerkesztő Ur! Alkalmam volt Magyarországnagy részét s a külföldről is valamit beutazni. Tanulmányoztam a népek kultúrviszonyait. Láttam nagy és kis városokat, falukat, azoknak rendezett és rendezetlen mivoltát. Ennélfogva jogosultnak érzem magam a helyi dolgokhoz hozzászólni. Előre kijelentem, hogy elfogulatlanul és csupán a közügy érdekében, minden háttérben levő gyanúsitást mellőzve emelem fel tollamat, ezélem a mindnyájunk javára szolgáló közjó némely tényezőire utalni.

Meg kell vallanom, hogy Pancsova sz. kir. város egyike az ország legjelentősebb és rendezettebb városainak: 19 ezer lakossal bír, naponként 2—3 ezer idegen fordul meg itt: ipara, kereskedelme, szóval forgalma olyan, hogy még nagyobb vidéki város sem vetélkedhetik vele. A kikészített és nyers termények szállítása különösen a Dunán Szerbiába, Bulgáriába, Bosniába és mindenfelé oly mérvű, hogy a naponkinti „heti” vásár valóságos országos vásárrá növi ki magát. A hol pedig sok ember gyűl össze, ott rendet kell tartani piaczon, utcákon. Örvedetes Pancsova város kereskedelmének nagyobbodása, az ezzel szemben nagyon szomorú jelenség ily nagy város elbagyafottsága megrögzött rendetlensége, mi csak a városi kapitányságnak tudható be.

Ezért kívánunk egyetmást figyelmebe ajánlani, mert „rendnek muszáj lönyni”. Utczáink tisztatlanok, szemetesek, nem elég, hogy a szekerek behortják és hullajtják a törmelékét, de egyes lakóknak az utca szemetes gödör is, hova rendszeren esontok is kerülnek, melyre a környékbeliek összefutnak és veszélyeztetik a közbiztonságot, ők gyakorolván a rendőri jogokat, mint akár Konstanczinapolyban. Ez is a Keletre emlékeztet, nem hiába a Balkánfűzsiget határában lakunk!

Mindig van a városi börtönben néhány utcai csavargó, suhanc, kikkel legalább a nagy és kis piacot, az egész belvárost és a főbb utcákat nyáron hetenkint egyszer, télen pedig havonkint megtisztítani lehet. A külvárosra nézve pedig utca tisztogatókat kellene tartani. A város geographiai fekvése olyan, hogy wirbelbe esik, ennélfogva gyakori a szél, mely a sok port az ember szemé közé és tüdejére szórja, ezen a hajtogató locsoló-

Nem tudom, mi gyakorolt ezután kétségbejöttbő benyomást urambátyámékra, az-e, hogy egy nem jelentékeny szövet pipere, stb. megrendelés, mit ki is fizettek, szintén „elutazott” X. urral: vagy az, a mikor a hotelier olyan óriás számlát adott be, hogy urambátyámékkal forgott a salon?!

Csufáságra, haza kellett sürgönyözni pénzért.

Urambátyám dult-fult: a nagysád tiszzer el akart ájulni, de mivel még nem gyakorolta be eléggé ezt az uri tempót Budapesten, abban maradt.

Csak a Málka ábrándos fejecséjé, nem tudta elhinni, hogy azaz ellenállhatlan gavallér, a ki olyan ezukor-édes esókokat lopott bíborajkairól a Margitsziget árnyas sétányain, — körmönfont esaló lenne?!

Még az este esomagoltak, s portékával, — keserűséggel megrakodva elutaztak.

Mikor urambátyám után bezáródott a compé ajtaja nagy morosusan felkiáltott:

— Dejszen! Majd én is fellátok még Budapestre!

*

Egy történet az ezer közül. Lehet, csak a fe'e igaz. De tanulság okáért jó lesz megjegyezni.

Jöjjenek önök, vidékiek, máskor a fővárosba. Összel vagy télben: a mikor az esetleges apró malheurkért bő kárpotlást találnak a művészet, tudomány, ipar nagyszerű nyilvánulásaiban, mikor méltó büszkeséggel tekinthetnek végig mindnyájunk féltett kincsén, szeretetünk dédelgetett gyermekén, ifju fővárosunkon!

Ne legyenek túl óvakodók, de ne is túl bizalmasak, s ne tekintsenek gyanusan minden fővárosi emlert.

k. 1.

val való öntözés által lehetne nyáron segíteni, mely által a forráság is enyhülne. Ha esős idő áll be, senkiesem gondol az utcai átjárók tisztántartására. A felhalmozott szeméttel a város körül fekvő gödröket és ártalmas kigőzölgesű posványokat lehetne betölteni; ez volna a szemetes kötelessége. — Azonban az utcák tisztán és rendben tartása a városi mérnöki hivatal gondosságát is igénybe veszi az észszerű és alkalmasabb esatornahálózat megteremtése által.

Most pedig szóljunk a gyalogjárók számára lerakott kövezetről. Az Istenben boldogult katonai uralom hozta azt létre és örökül is hagyta. Elvitázhatlan igazság, hogy ez a járó nagy előnyére van a városnak. De mióta polgárosítottunk és önrui vagyunk sorsunknak, a gyámkodás után az is pusztulásnak indult és céljára nem használható. Altalános divat lett a városban az azt mondhatom, hogy megesontosodott szokás, mely szerint a két és négy kerékű szekereket és targoncokat a kereskedő és mesterinasok, de még a porok is kizárólag a gyalogjárón huzzák, taszítják; egy főként járkáló közönséget: urakat és hölgyeket mind leterítik az utról. De ez még mind nem elég, meszes és petroleumos hordókat visznek rajta, ez felborulván, tartalmuk ott díszleg, míg az eső el nem mossza.

Nagyon rút dolog az, hogy händlé kereskedők boltjuk egész tartalmát városzerte részint az utcára kirakják, van ott az ablakramától és párnától kezdve a szekerekenősig minden lény! A többi kereskedők is faládákba, hordókba, a főtéren fonott kosarakból magán a járdán minaretten építenek. Különös figyelmet érdemel S. kereskedő kirakata: hoszu póznákra kifüggesztve látható a kereskedés egész tartalma: kásmiri sálók, damaszki táskák, solingeni pengék és gatyák snitzlivel előre! Így terjesztjük a városban a jó izlést. Sem nap — sem esernyővel elmenni ott nem lehet.

A szekereknek és targoncoknak a gyalogjárón való közlekedése, nem csak rontja a kövezetet, de a házakra a külső tapaszt is lerongálja és károkat okoz; a esörömpülés pedig felzavarja a szobában komolyan munkálkodó embert és nagy hátrányára van a betegeknek is. — Szokássá vált költözökös alkalmával a butorokat a járdán cipelni. Nem különben a hajó állomástól behozott portékával lovastul szekereket a járdára állni a bolt ajtó elé s az így okozott szemetet a szélre bízni. — Nagy közönyösségre mutat az is, hogy utcáink és pedig a főbb pontokon a belvárosban begyepesedtek, talán a városi esorda fogja lelegelni! Mulasztásként kell felemlíteni a rendőrség részére azt is, hogy most, mikor a legszebb és legkedvezőbb időjárás van, az egyes háztulajdonosok által a kijavítandó, kopott vagy egészen új gyalogjárókat meg nem csináltatta, vannak helyek, hol épen semmi járda nincs. — Tapasztalásból tudjuk, hogy a téli hóeltakarítás az egész városban a legmiserábilisabb, ez mindenkinek kénye kedvére van bizva. Másutt szokás a járdát télen nyáron felöntözni, télen homokkal meghinteni. — Mindezekre azt monhatná a kapitányság, hogy a közönség egyes mulasztókat rendre utasíthat; megpróbáltam, de az anyám istenét szidták. Végre is Mihaszna András szerepre nem vállalkozom.

Erélyes rendőrségre van szükségünk!

Cajus Fabricius.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: Dr. **Finácz Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „**Beck & Koszanics**“ cég.

NYILTTÉR. *)

A Zacherl-féle porról.

A „Zacherl-por“ elnevezés egyrészt az által, hogy e por mint ilyen első volt a kereskedésben, másrészt, hogy rendkívüli hatása által a közönség minden köreiből elismerés és népszerűsége telt szert, úgy szólván mindennemű f é r e g p u s z t t í t ó s z e r e k k ö z ö s f a j n e v é v é l e t t, a z a z, a n a g y k ö z ö n s é g h o z z á s z o k o t t a Z a c h e r l - p o r n é v e l e g y f é r e g p u s z t t í t ó p o r m i n d e n j ó t u l a j d o n s á g a i t j e l ö l n i m e g, ú g y h o g y a Z a c h e r l - p o r n e v e z e t e g y j e l e n t é s í l e t t a f é r e g p o r r a l. E m e k a z a f e r d e á l l a p o t l e t t a k ö v e t k e z m é n y e, h o g y s o k a n a z o n h i t b e n, h o g y Z a c h e r l p o r t v e s z n e k, e s a k k ö z ö n s é g e s f é r e g p o r t k a p t a k, m i t ö b b, n e m e g y s z e r s u r r o g a t u m o k, s ő t e g é s z e n h a t á s t a l a n s z e r e k, m e l y e k n e k o l e s ő s á g a m e g k e d v e l t e t t ő. Z a c h e r l p o r g y a n á n t k i n á l t a t t a k, h o g y n a g y o l b b k e l e t j ö k l e g y e n. Ú g y h o g y e m e k f o l y t á n, h a „i g a z i Z a c h e r l p o r t“ k i v á n v a

*) E rovatbeli közleményekért a szerkesztőség nem felelős.

laki Zacherl Zacherl-porát kellene kérnie. Hogy tehát félreértés ne támadjon, meg kell magyarázni, miről lehet biztosan megismerni: A valódi Zacherl-por a kelet pyrethrum-növényeiből készült sajátos eredeti malonkiszülékkel Számos bizonyítvánnyal és minden világiállításon kizárólag kitértetett hatása főképp az alkatrészeit tevő növények szerzésforrásaiknak legpontosabb ismeretében áll, mert ezek a féregporhoz viszonyítva olyanok, mint a szőlőtermék a borhoz. **A tengerentuli, gyorsan élő féregpor stb. mint ujon fölfe-dezett** vagy javított szerek neve alatt árult porok félrevezetői a közönségnek, mert a pyrethrum-poron kívül semmiféle ásvány vagy növény részekből készült szer nincsen, mely a nélkül, hogy **méregtartalom** legyen, elegendő hatást mutatna fel. A Zacherl-por hosszabb eltarthatás céljából csak eredeti csomagolásban árulatik. A ki tehát igazi Zacherl-por akar venni, csak ilyet fogadjon el, a melyen pecsét és védjegy van (Cserkesz); ezeket is vizsgálja meg jól, mert előfordult, hogy ezeket is meg-hamisították, sőt már használt csomagokban árultak egészen hatástalan port.

Pancsován kapható: Radda Fr. Graff W. H. Bauer F. gyógyszerárjaiban. Krancsevics P. fia, Panic M. Schopovics M. fia, Arsenievics T. és Boskovics A. fiait. kereskedéseikben.

Zacherl J.

Bécs, (Goldschmiedgasse.)

HIRDETÉSEK.

7217 sz.

tlkvi. 1883

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Jovanovics Milka végrehajtónak kérelmére 100 frt. tőke követelés, ennek 1878 évi május hó 14-ik napjától járó 6% kamatja valamint ezen kérvény után járó megállapított 5 frt. 50 kr. költség behajtása végett Zsivanovits Vladislav végrehajtást szenvedőnek és az 1881 évi 60 t. czikk 156 §-ának e. pontja alapján kisk. Zsivanovits Gyoka, Szava és Zorkának lefoglalt és a pancsovai község 257 tjkvi lapon felvett következő ingatlanai végrehajtási árverés alá kerülnek ugymint:

A + 1 sor 421 hrsz. és 1975 össz. sz. ház s 32 □ öl házhely összesen 959 frt. becsértékben. Az árverésnek a megállapított árverési feltételek szerinti megtartására 1883 évi október hó 2-ának d. e. 9 órája a tlkvi hatóságnál határnapul tüzetik ki. Az árverésre kitétt ingatlanok magasabb ígéret hiányában a fent érintett, határnapon a becsáron alól is a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

A kikiáltási ár az elárverezendő ingatlanok becsértéke, annak 10% százaléka pedig a bánatpénzt képezi.

Kelt Pancsován a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883 évi jul. 16. üléséből.

Lemberger
jegyző.

Stokka
elnök.

5193 szám.

tlkvi. 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a pancsovai városi tanácsnak szegény alap nevében kérelmére 120 frt. tőke követelés, ennek 1883 évi január hó 1 - ső napjától járó 8% kamatja 16 frt. 50 kr. perbeli eddig megítélt 8 frt. 30 kr. végrehajtási, valamint ezen árverési kérvény után megállapított 9 frt. 15 kr. költség behajtása vé-

gett alperes Dragomirov Mita végrehajtást szenvedőnek lefoglalt és a pancsovai község 1188 tjkvi lapon felvett következő ingatlanai végrehajtási árverés alá kerülnek, úgy mint: A 2200 hr. és 1400 összeírasi számú ház és 110 □ öl beltelek összesen 429 frt. becsértékben.

Az árverésnek a megállapított árverési feltételek szerinti megtartására 1883 évi **Oktober hó 22-ik napjának d. e. 9 órája** a pancsovai tlkvi helyiségekben határnapul tüzetik ki.

Az árverésre kitétt ingatlanok magasabb ígéret hiányában a fent érintett határnapon becsáron alól is a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

A kikiáltási ár az elárverezendő ingatlanok becsértéke, annak 10% százaléka pedig a bánatpénzt képezi. A vevő tartozik a vételárnak fele részét az árverezés befejeztével a bírói kiküldöttnek lefizetni, a másik fele részét pedig az árverés napjától számított 30 nap alatt az árverés napjától számított 6% kamattal együtt írásbeli kérvény mellett a pancsovai kir. adóhivatalnál lefizetni és a megtörtént lefizetést ezen törvszéknél bemutatni.

A többi árverési feltételek a tlkvi hatóságnál és a Pancsova városi kapitányságnál betekintheők.

Kelt Pancsován a kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnak 1883 évi ápril hó 16-án tartott tanácsüléséből.

Dr. Kállai
jegyző.

Stokka
h. elnök.

2456 szám.

tlkvi 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pancsovai gör. kel. urszínváltozasi egyház végrehajtónak Vukov Jován pancsovai lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pancsovai kir. törvényszék területén Pancsova városában fekvő a pancsovai 79 sz. tjkvi A. + 1 sorsz. 131, 132 hrsz. a. fo. lalt ingatlanokra az árverést 1225 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1883 évi **Oktober, hó 1-ik napján délelőtti 10 órakor** e törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagy is 122 frt. 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 § ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 § ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, a vagy az 1881. LX t. cz. 170 §- a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Pancsován 1883 évi julius hó 16 napján a pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság tanács üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Stokka
elnök.

Ajánlat.

Helyben egy t i s z t e s s é g e s a l á d ajánlkozik EGY-KÉT TANULÓT TELJES ELLÁTÁSRA j u t á n y o s f ő l t é t e l e k m e l l e t t f e l f o g a d n i. B ő v e b b é r t e s i t é s s e l a s z e r k e s z t ő s é g s z o l g á l.